

Ziarul Banatului

ORGAN INDEPENDENT — CULTURAL, ECONOMIC ȘI DE INFORMATII — DIN VALEA CRISULUI ALB

APARE SUB CONDUCEREA UNUI COMITET
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BRADABONAMENTE: 100 lei anual, 6 luni 60 lei
Instituții și bănci 150 lei
Muncitorii minieri și muncitorii agricultori 50 lei

APARE ÎN FIECARE JOI

Redactor responsabil: G. E. CAMBER

Semnificatia zilei de azi

24 Ianuarie, zi sfântă pentru întreaga suflare românească. Prin îndoială alegere din 5 Ianuarie și 24 Ianuarie 1859 și prin voturile repetitive ale Adunărilor naționale din București și Iași, Ion Alexandru Cuza, domnitorul celor două principate, fusese învestit cu misiunea de a realiza unirea lor. Acest act istoric s'a săvârșit după doi ani. În ziua de 11 Decembrie 1861 s'a citit în Camera deputaților din București proclamația Unirii, care a fost urmată de o adresă de adeziune a Adunării elective a Moldvei. Atât proclamația din București cât și adresa de adeziune din Iași, au fost primite de cele două adunări cu aclamații unanime, și de poporul român cu un entuziasm de nedescris. Să nu uităm însă că în acele împrejurări atât de grele ideia unirii principatelor a fost strâns legată de realizarea integrală a idealului național. Actul istoric din 24 Ianuarie 1859 și desăvârșirea sa, la 24 Ianuarie 1862, cu prilejul intrunirii celor două adunări din București, n'a fost decât primul pas hotăritor pe calea ce avea să conducă la Unirea cea mare, la înfăptuirea idealului nostru național.

În epoca aceea, naționalitățile din Europa cereau respectarea drepturilor lor și manifestau voința de a dispune liber de soarta lor. Principiul naționalităților începuse să fie considerat un principiu de drept internațional. Italia, care urmărea și ea unitatea națională, a sprijinit cauza noastră, ca și fidela noastră aliată Franța.

Giuseppe Mazzini a declarat membrilor delegațiunii române veniți în Italia, în ajunul proclamării unirii:

"Voi, Români, nu veți avea independență, nici libertate, nici justiție, decât atunci când va cădea împăratul din Viena și țarul din Petersburg". Marele Cavour, înfăptuitorul unirii Italiei a spus că țara sa are un interes de prim ordin: „să întărească în mijlocul țărilor slave un stat puternic format de o naționalitate latină”; iar după înfăptuirea unirii el a răspuns poetului Vasile Alexandri, trimis de domnitorul Cuza în misiune diplomatică, spre a obține recunoașterea marilor puteri:

„Nimeni nu se va putea împotrivi, ca faptul uimitor ce s'a realizat la poalele Carpaților, să nu se înfăptuiască și la poalele Alpilor”. Toate aceste profetii s-au îndeplinit. După 59 ani dela proclamarea Unirii Principatelor, s'a proclamat unirea Basarabiei, a Bucovinei și a Ardealului, stabilindu-se pentru totdeauna frontierele firești ale statului român, întregit pentru vecie. Scump am plătit aceste hotare sfinte. Cu jert-

24 Ianuarie

Programul gazetei noastre ne impune să sărbătorim și anul acesta măreja zi de 24 Ianuarie, când s'a făptuit unirea. Publicăm mai jos, ca un omagiu de recunoștință adus nemuritorilor bărbați de stat de odinioară și care au luptat pentru unire, discursul plin de entuziasm al lui Vasile Boerescu, rostit cu acea ocazie.

* * *

Domnilor!

Această zi este cea mai mare ce au văzut România în analele istoriei lor. Actul ce am făcut noi astăzi, este un act ce dovedește la noi un patriotism și o desinteresare așa de mare, cum rar se pot vedea exemple la națiunile cele mai civilizate ale Europei! Sânt acum mai mult de nouă secoli și jumătate, de când Unirea Principatelor, această aspirație generală a tuturor generațiunilor, caută să se realizeze prin puterea materială, prin forță, prin sânge. Azi unirea se realizează prin puterile morale, prin armele spirituale.

Grație vouă, mandatari ai nației, caruțiurăți într'un moment, a vă învinge toate pașunile, a călca paste, toate interesele egoiste, a înăbuși orice țar, și a depărta orice simpatie și antipatie personală spre a depune pe altarul Patriei pur și virgin acest principie al reconcilierei generale și al puterii naționale, Grație înaltelor Puteri garantate, cari ne arătară drumul prosperităței și marimei noastre prin recunoașterea și garanția drepturilor noastre naționale, și vechilor noastre tratate, pe cari părinții noștri le apără cu sângele lor și cari stăteau ascunse și amortite sub valul uitării și al violării!

O eră nouă se deschide pentru noi! Aceasta eră este aceia a regenerării noastre! Voi veți avea mândria a spune nepoților voștri că ați pus cea intâia piatră la acest nou edificiu și acentele voeci și recunoștinței lor se vor transmite din generație în generații.

Și care este natura actului, ce noi săvârșirăm cu atâta regularitate, liniște și desinteresare?

Alegerea Domnului Alexandru Ioan Cuza este oare conform cu convenția din Paris? Liniștiți-vă, domnilor, și căutați fiecare răspunsul în conștiința și rațiunea voastră. Alegerea noastră este legală, actul nostru este din cele mai legitime ce un om poate face în circumstanțe atât de grele. El nu este în nimic contrar literelor convențiunii; din contră este, absolut conform cu spiritul său.

fele celor opt sute de mii de Români s'a putut înscrise această pagină glorioasă a desăvârșirii unirii țărilor surori. În istoria neamului nostru,

Zadarnic se zbat învinșii de eri să distrugă, prin revizuirea tratatelor, așezământul Europei noui ce s'a clădit prin luptele și sacrificiile puterilor aliate, cari au apărat civilizația și drepturile sfinte ale naționalităților oprimate. Zadarnic pretind aventurierii din Buda-Pestă restabilirea frontierelor vechi ale statului maghiar.

Unirea din 1918 este expresiunea

Convenția voește ca fiecare Principat să-și aibă un guvern al său.

Dar guvernul unui Stat se compune mai ales din puterea legislativă și executivă. Acest principiu atinsu-să în ceva? Nici de cum. Fiecare Principat, atât Moldova cât și Tara Românească, are un guvern separat; adică o cameră a sa, un minister al său, o administrație a sa. Numirea noastră nu e politică, este numai personală.

Am unit adică două guverne într-o singură mână. Dar guvernele sunt două, de și persoana este una, ceace este absolut conform cu convenția.

Pe de altă parte, ce și-au propus puterile garante prin actul lor de la 7 August? Ele și-au propus între altele, ca aceste țări, prin identitatea legilor lor, prin acțiunea comună a guvernelor lor, să ajungă la puterea ce le face să se respectă ca nație, la proprietatea materială, ce le face să se ridică ca societate. Acest rezultat s-ar fi putut dobândi oare, când fiecare Principat ar fi avut un Domn? Foarte anevoie, sau poate nici de cum. Politica fiecărui Domn ar fi fost alta, și principiul guvernelor ar fi fost altul. De aici urma ca și ministerile lor, camerele lor, și membrii lor din comisia centrală ar fi diferit de principii și sentimente. Cum dar atunci o lege de interes general să ar fi putut crește, când ea trebuia să fie lucrată de comisia centrală și aprobată de amândouă Camerele? Atât comisiunea cât și Camerele, fiind împărțite în idei opuse, nu ar fi putut ajunge la nici un rezultat. Tot acelaș fenomen, s-ar fi văzut, când ar fi fost vorba de o lege de interes social, care discutată de o Cameră, trebuia să fie revăzută de Comisia Centrală.

Numai o singură persoană, numind amândouă guvernele, poate face ca aceeași politică să domineze în amândouă Statele, ca aceleași simțiminte să inspire amândouă Camerele și comisiunile și ca aceeași acțiune să se vadă între ambele țări. Atunci vom putea ajunge cu mai multă realitate și tărie la scopul propus de puterile garantate.

Actul nostru dar, este din cele mai legale. El nu va lipsi peste puțin a fi aplaudat de Europa întreagă, precum astăzi este aplaudat de, toată națiunea Română. Să trăiască Domnul nostru. Să trăiască Puterile garante

voinței unanime a Românilor din Ardeal. Tratatul dela Trianon a consfințit drepturile noastre, care sunt imprescriptibile. Pentru viitorul scump care este rezervat neamului nostru, noi suntem datorii să ne concentram toate mijloacele noastre, și să nu mai pierdem din sforțările colective nimic din ceeace trebuie cruce și adăogat, cu credință și evlavie, la edificiul național.

Unitatea noastră națională este o realitate atât de vie, atât de îsbitoare, încât constituie pentru orice străin o

(Continuare în pag. 3-a.)

— DE-ALE PLUGĂRIEI —

Imbunătățirea pasărilor

în vederea producerii de ouă

Ca să putem mări producția de ouă și în felul acesta și venitul nostru, nu trebuie să ținem un număr mai mare de găini, ci trebuie să le îmbunătățim pe cele care le avem.

Imbunătățirea pasărilor în vederea producerii de ouă se poate face în două feluri: prin alegere și prin curcire. Încrescătoria noastră sunt unele pasări mai ouătoare, altele mai puțin ouătoare. Dacă noi punem la clocit numai ouă dela cele mai ouătoare pasări, vom căpăta pui, care vor deveni mai ouători, căci copiii moștenesc însușirile părinților. Însă în chipul în care se face la noi creșterea pasărilor nu putem ști, care este dintre ele mai ouătoare. La sate mai ales pasăriile ouă la voia lor, fără controlul nimănui. În crescătoriile bine conduse de pasări, fiecare dintre ele poartă un inel pe picior, pe care este scris un număr. Până se obișnuiește cu inelul, pasărea încearcă să-l scoată.

Acest număr este trecut într-un registru, care are 31 de coloane (împărțiri), pentru fiecare zi din lună una. În ziua în care pasărea a ouat se trage o liniște și se scrie greutatea ouului. Privind acest registru vedem imediat, care găină a ouat cele mai multe și mai mari ouă. Pasăriile nu ouă unde le taie capul, ci în niște cuibare-cursă, în care ele intră și nu mai pot ieși, până nu vine cineva să le dea drumul. Aceste cuibare se pun în coșet, sau în locuri mai ascunse din crescătorie, deoarece pasăriile caută mai cu placere aceste locuri. Ele se țin totdeauna curate și lăsăm în ele câte un ou.

Alegerea se face mulți ani de rândul, până ce căpătăm numărul de ouă dorit.

Felul acesta de îmbunătățire este

cel mai sigur și mai bun, dar cere o scurgere mare de vreme, până ajungem să mărim simțitor producția de ouă. Ca să ajungem mai iute la această țintă, trebuie să îmbunătățim pasăriile noastre prin curcirea cu rase mai ouătoare. Cele mai ouătoare soiuri de găini sunt Leghorn și Wiandotte, apoi Rhode Island și chiar Rasa de Transilvania cu gâtul gol. Altă dată am arătat pentru ce noi trebuie să ne folosim de rasa Rhode Island. Cine vrea să se ocupe numai cu producerea de ouă, e mai bine să țină rasa Leghorn.

Curcirea poate să fie de mai multe feluri. Aici voi scrie numai despre curcirea de *absorbție*, adică de prefacere a rasei noastre de găini în altă rasă. Iată cum se face acest fel de curcire. Găinile se împerechează cu cocoși de rasă (de soiu). Puii lor vor fi pe jumătate de rasă. Puicile $\frac{1}{2}$ rasă se încrucișează tot cu cocoși de rasă curată și vom căpăta pui trei sferturi de rasă, care se vor împerechea iar cu cocoș de rasă curată. Facem la fel vreme de 7–8 ani, când rasa noastră este destul de prefăcută.

Ca să ducă la sfârșit bun, curcirea cere să luăm anumite măsuri: 1. să încrucișem soiuri care sunt cam de aceeași mărime; 2. să hrănim puii ca și când ar fi de rasă curată și 3. să alegem la clocit ouă dela urmășii cel mai buni.

Ca să vedem ce mare este însemnatatea curciri, dau următoarea pildă scrisă de d. dr. Ionescu Brăila:

„Un profesor american a cumpărat de pe piață 10 puici de rasă comună sortite să fie mâncate într'un restaurant, și le-a încrucișat cu un cocoș de rasa ouătoare — Leghorn. — Puicile s-au

făcut găini, cari au dat câte 70 de ouă pe an, iar puicile ieșite din aceste ouă le-a dat iarăși unui cocoș de aceeași rasă și de aceeași calitate și aceste puici devenite găini au făcut 100 de ouă pe an.

Puicile ieșite din aceste din urmă ouă (a treia generație) (rând), le-a dat iarăși unui cocoș bun Leghorn și de data aceasta a ajuns la 150 de ouă pe an.

Noi nu putem face, ceeace a făcut profesorul american?

Prof. MARTIN IOAN

Zărăndeni și Zărândul

S'au împlinit doi ani de când, din inițiativa unui modest dascăl, a luat naștere acest organ de publicitate care se numește „Zărândul”. Doi ani de muncă fără preget în serviciul unei populații cu care te-ai identificat și la bine și la rău. Acest dascăl cu o inimă largă și un suflet cald a venit din deșertări să slujească o cauză sfântă a unei populații glorioasă prin trecutul său, dar copleșită de necazurile și greutățile momentului de față. Si această muncă numai acele poate să înțeleagă în sufletul căruia mai licărește încă o rază de altruism. „Zărândul” în cei doi ani de apariție a încercat să fie oglinda viei a manifestărilor culturale, sociale și economice a populației din acest tînuit. Prin coloanele sale s'a dat glas durerilor și necazurilor acestei populații pentru a bate la poarta inimii, a acestora ce au destinele țării în mâini. S'au înțepat clementele valoroase, s'a relevat activitatea rodnica a fruntașilor vieții publice din acest tînuit și s'a înfierat atitudinea nedemnă a acelora ce stropeau cu noroi, fie datorită ingămfării sau ignoranței lor.

Iar programul de viitor, va fi o muncă neprecupeștită pentru cucerirea drepturilor și satisfacerea doleanțelor a acestei populații care se sbate în săracie și este măcinată de cele mai crunte boli.

Sabin Tomus

Apărarea contra gazelor

[Continuare]

Trebue să remarcăm acest lucru, căci răsboiul chimic poate produce ori și când asemenea surprize; chiar astăzi când toată lumea este obicnuită cu el: un nou gaz, ținut în secret până la momentul de aplicare poate zădărni protecția individuală, bazată pe gazele cunoscute, dând un rezultat asemănător cu acela al primului atac cu valuri. Acelaș efect poate produce și orice procedeu nou de aplicare, cum o dovedește primul atac cu aruncătoare, executat, cu 2 ani în urma atacului cu valuri.

Rezultatul tactic era la înălțimea rezultatului tehnic. Frontul aliat a fost respins cu câțiva kilometri. Din lipsa de rezerve mari, germanii n-au putut să se folosească de rupea frontalului, care s'a produs în realitate. S'a caprură 2470 prizonieri și 45 tunuri.

Pentru a pricepe mai clar și mai intuitiv un atac de gaze să ne reimprospătăm situația din ultima zi a manevrelor regale. Ziua de 21 Oct. 1934 — Duminică — se arată de dimineață linistită fără nori prin strălucirea soarelui avea un aspect sărbătoresc. În clădirea liceului se instalase armata a II de operațiuni împreună cu toate serviciile ei având și 3 posturi de telegrafie fără fir. De dimineață se ob-

servă o febrilă activitate iar avioanele neconvenit fac recunoașteri unele aterizează și desvoltă curiozitatea localnicilor care aleargă să le vadă. Aveam deci un mare comandament în Brad. Către ora 12 apar deasupra Bradului în formărie de luptă 17 avioane. Să presupunem că acestea avioane ar fi fost inamicice trimise cu misiunea să bombardeze Bradul cu bombe toxice. Să zicem că suprafața centrului comunei Brad ar fi 2 km. p. După calculele specialiștilor pentru ca un atac cu gaze să fie eficace trebuie 10 gr. iperită pentru un metru patrat de suprafață sau 10 tone pt. 1 km. p.

Fiecare avion poate duce 32 bombe à 10 kg. fiecare având 5 kg. gaze de luptă. Un singur avion va putea deține lansă într'un singur moment 160 kg. iperită iar toate 17 ar fi putut arunca în 30 minute 2720 kg. iperită. Această substanță toxică ar fi infectat și distrus marele comandament, cazarma, gara impiedicând regularitatea transporturilor și desfășurarea forțelor armate pentru bătălie. Noi, populația civilă, am fi avut mai mult de suferit. Acest atac ne-ar fi surprins nepregăti și iperită, care este un lichid puțin galben cu miros de muștar persistent și insidios, vezicant sufocant și toxic ar fi produs o contaminare, care trecea neobservată câteva ore. Primele semne de intoxicare ar fi apărut către ora 8 seara și ar fi fiot: grija, vărsături, dureri de cap, slabiciune generală, iritații la ochi apoi leziuni pe piele.

După 1–3 zile ar fi apărut dureri la înghițit, răgușeală, jenă în respirație, arsuri grave și numai după ce am fi suferit teribile chinuri am fi murit.

In mod firesc ni se pune problema dacă avem posibilitatea să ne apărăm în contra atacurilor cu gaze. Răspundem hotărât: Da! Gazele pot provoca moarte, dar apărarea contra lor — protecția este o problemă de viață sau de moarte ce se pune în viitorul războiului fiecărui individ. Protecția în contra gazelor constă din măsuri de siguranță generală, din măsuri tehnice de protecție individuală și din măsuri tehnice de protecție colectivă, pe care trebuie să le cunoască și să le stie aplica orice cetățean. Măsurile de siguranță generală constau din organizarea unui sistem de alarmă și de semnalizare. Măsurile tehnice de apărare individuală constau din întrebunțarea aparatelor și costumelor contra gazelor, de fiecare om. Protecția colectivă constă în întrebunțarea aparatelor detectoare, care anunță sosirea sau prezența gazelor, în amenajarea de adăposturi contra gazelor și în desinfecțarea terenului și obiectelor atinse de gaze. Lipsa aparatelor de protecție va distruge populația expusă atacurilor cu gaze.

Cine are urechi de auzit să audă!

Probleme universitare

Zilnic și în toate cotidianele se pot observa critice, probleme, propuneri și căte alte în legătură cu viața studențească. Si e logic ca pe fiecare să-l intereseze viața și năzuințele tineretului universitar, căci mai târziu sau mai de vreme acest tineret va lua conducerea. Toată lumea acordă incredere studenților și formulează diferite propuneri în ce privește viața morală și intelectuală! Cei mari nu conțină veni cu legi și regulamente cari de cari mai draconice, dar nici unul nu se gândește la viața fizică a celor mai mulți, ce suferinți și lihiță de foame își croesc un viitor între patru pereți umezi, așezăți undeva departe într-un cartier uitat de Dumnezeu!

Nu preocupă pe nimeni această stare fiindcă o crede imposibilă și creiată de fantasia unor dornici ai scrisului aventuros și ne sincer! Dar adevarul este crud și îl repetă în toată goliciunea lui: Majoritatea studenților români trăiesc într-o neagră mizerie. Recunosc că se acordă burse și ajutoare în diversele căminuri și cantine și cunosc perfect de bine și criteriile cari stau la baza conferirii acestor burse. Deasemenea sunt perfect edificat că I.O.V. acordă un număr limitat de burse orfanilor merituoși, dar și aici sunt anumite criterii de selecție și anumite puncte de plecare.

Nu voi acuza pe nimeni, doar voi prezenta câteva fapte concrete, pentru că cei pe care îi preocupă viața studențească să se edifice și eventual să se sesizeze de această stare lamentabilă. Am cunoscut pe străzile Clujului, un copil al suferinței, student în Drept, bănățean de origine. Sărac, merge la întâmplare spre centrul. Am vorbit și neam spus durere și din spovedania tinărului coleg remarcă doar atât: Poseda 10 Lei (ultimii bani) cu cari trebuia să se întrețină și am fost martor ocular când colegul și-a cumpărat de 1 Leu (el și zicea o bancă) trei cepe, de trei Lei $\frac{1}{2}$ kgr. de pâine, iar de rest o calitate de salam ce conta mai mult în ce privește cantitatea. Era disperat că nu mai dispunea de nici un fond și când i-am întins un ajutor — erau ultimii mei 20 Lei — i-a refuzat colegial și străgându-mi mâna să depărta cu un zâmbet amar ce-i crista față palidă.

Înălță mai sus figura palidă a tinărului student suferind ce răsbate printre valurile vietii, necunoscut de nimeni. Cu siguranță e copilul unor oameni simpli dela țară, ce-l trimisera la școalele înalte imbujorat la obrajii și în vremuri mai bune. Examenele și-le-a luat integral, dar n'a îndrăsnit să ceară vr'un ajutor, căci nu avea pe nimeni sus, cum îmi spunea el.

Și totuși cineva tronează acolo sus! El, care îl va menține în ciuda vitregilor timpului!

Si apoi căți studenți au ghinion în fața examenelor și cu toate că au reușit la majoritatea lor bine, căzând din întâmplare la un singur examen nu pot obține nici un ajutor și nici măcar o speranță nu pot nutri. Si aici redau un caz tipic: Un cunoscut ce studia științele și care interval de 2 ani a fost bursier (elementul prim) a fost depozitat de bursă în anul ultim, fiindcă vezi Doamne, veniseră din liceu cățiva studenți proaspeți și cari aveau oameni (studențe) le zice neamuri la Ierusalim).

Precum fiecare soldat poartă în orice moment masca în contra gazelor, tot așa fiecare cetățean să-și procure masca să în contra gazelor pe care să o cunoască, să știe să o întrebuițeze și să o întrețină. Să asculte instrucția de apărare chimică în care va învăța să așeze repede și bine masca pe figură și să fie pătruns de necesitatea disciplinei gazelor, care cere să o poarte întotdeauna cu sine după declararea războiului și să știe să o pună și să scoată la timp. Despre mască și modul de întrebuițare voi vorbi într-o conferință viitoare.

Atacul ipotecic din 21 Oct. 1934 a fost făcut eu iperită o substanță cu proprietăți vizante, care străbate imbrăcămintea și încălțămintea, atacând pielea iar masca ne apără numai ochii, față și căile respiratorii.

Pentru a ne feri de arsurile grave care le produc această substanță care atacă în special căile respiratorii, față și organele genitale sau confectionat costume speciale de pânză imbibată cu ulei de în sicafiv care rezistă 4—5 ore contra iperitei lichide și 50 ore contra vaporilor de iperită. Acestea costume sunt incomode când sunt purtate mai mult timp. Cele mai perfectionate sunt dintr-o bucătă pantaloni, vestă și glugă.

Nu toată populația își poate procura

incidentul a făcut să cunoască două specimene ce-și dădeau aere că au obținut burse în detrimentul unui student vechiu, ce-și vedea distruse năzuințele după trei ani de Univ.

Am murmurat ceva neînțeles și m'am marginit să privesc mult pe cel sacrificat, în cușca pieptului căruia creștea ura contra unor nedemni.

Elementele I.O.V. sunt selecționate după aceleasi criterii. Dacă eventual nu obțin note mari, răstă să pierzi totul, dar oare cine e vinovat că orfanilor de răsboiu nu li s'a dat căteva doze de inteligență în plus, ia naștere?...

Aceasta e problema vitală care ar trebui

bui să preocupe pe corifeii noștri. Mizeria studențimii și durerea fizică sunt crâmpete de actualitate. Am încercat tot prin acest ziar să atrag atenționarea celor mari asupra acestor probleme, dar nici un semn de viață nu s'a dat și nici un pas nu s'a făcut.

Studențimea mizeră a suferit destul și intrucât nu i se va face dreptate, va ști să facă răspunzători pe satrapii ei și în același timp să-i pună la stâlpul infamiei prin mijloace civili-zate și demne. Vom continua să prezentăm aspecte tragic din viața studențească, dar în același timp vom face și rechizitorul celor ce-și fac o coroană din persecutarea studențimii și din imbogățirea de pe spatele unor țărani nevoiași și a unor studenți flămânzi și fără vla-gă

Gastă Ilieșu

Deschiderea cursurilor premilitare

1. la Brad.

Cursurile premilitare cu tineri de 18-20 ani s-au deschis cu tot fastul cuvenit, Duminecă, 20 l.c. la ora 11 în frunte cu muzica militară și cu conducătorii lor, Alex. Bușa și Cornel Barbu, profesor. Acești tineri în haine de sărbătoare și cu fețele vesele au intrat în nouă biserică ortodoxă. Aici după terminarea sf. liturghiei s-a oficiat un Te-Deum de către preoții Virgil Perian și Candin Ciocan, la fiinea căruia preotul C. Ciocan, directorul liceului le-a finit, în fața autorităților civile și militare prezente, o însuflare cuvântare despre puterea credinții, care a susținut neamul românesc dealungul veacurilor și despre însemnatatea acestor cursuri premilitare, dând sfaturi frumoase acestor tineri.

2. La Crișcior.

Duminecă în 20 Ianuarie a.c. s-a finit în localul școalei noastre primare din localitate deschiderea cursurilor premilitare cu tinerimea din Crișcior și din comunele din jur: Zdrapți, București, Șesuri, Curechiu și Rovina, în prezența unui public numeros. Au asistat reprezentanții autorităților din loc: pr. Stefan Perian, notarul comunal Ion Pop, perceptorul, învățătorii, șeful postului de Jandarmi și publicul românesc din localitate.

Solemnitatea deschiderii s-a inceput cu Te-Deum în biserică, oficiat de parohul Stefan Perian, care după ce a finit o predică în care a explicat Evanghelia zilei a invitat publicul din biserică să asiste la deschiderea acestor cursuri, la școală. Aici dl. învățător George Nicolae din Crișcior, care e și instructorul tinerilor premilitari, a finit o frumoasă conferință despre scopul ce-l urmărește pregătirea premilitară a tineretului. A arătat cum această pregătire s-a făcut în ale țării cu mult înainte de răsboiu. A explicat în mod amănuntit legea de pregătire premilitară precum și datorile și avantajele, pe care le are tineretul, care învăță la aceste cursuri, cari au menirea să facă din tinerii între 18-20 ani elemente de ordine, oameni cu iubire de țară și Tron, cetățeni sănătoși gata de jertfă atunci când țara e amenințată de dușmani. La urmă salută tinerimea întrunită și dă cuvântul preotului Stefan Perian, care după ce vorbește despre însemnatatea acestor cursuri premilitare prin cuvinte potrivite îndemnă tineretul să fie cu su-

panere și ascultare față de legile statului și față de conducători, căci la această ne învață și sf. Scriptură când Zice ca să fim cu ascultare față stăpânirii, căci toate stăpânirile sunt dela D-zeu rânduite. Îndemnă tineretul să urmeze regulat cursurile, făind el acum supuși ordinelor și legilor militare și să dea Cesarului cele ce sunt ale Cesarului și lui D-zeu cele ce sunt ale lui Dumnezeu. În fine împropăra aratorul lui D-zeu asupra tineretului, rugându-l ca să le dea tările putere și sănătate, ca să termine cu bun succes aceste cursuri de pregătire premilitare, cari numai spre binele lor și al patriei noastre vor fi, învățând să fie oameni ordonați și disciplinați.

Mai vorbește dl. notar Ioan Pop, care le spune tinerilor, că ei vor învăța lucruri bune și julositoare și vor fi tratați cu toată dragoste și bunăvoie. Le pune în vedere cercetarea regulată a cursurilor. Îndemnuri bune și de folos le dă dl. șef de Jandarmi din loc, care îi salută într-o vorbire potrivită și agrătește „camarazi”. Relevă rolul acestor cursuri în regenerarea tineretului în vederea rezistenței contra primădăilor din afară.

Astfel a decurs aceasta serbare frumoasă cu tineretul nostru, speranța zilei de mâine, care e chemată la muncă cu dragoste și avânt pentru apărarea țării noastre scumpe.

Corespondent.

Semnificația zilei de azi

(Continuare din pag. 1-a).

revelație pe care n-o poate îndeajuns admira și sublinia. Datoria noastră este să fim uniți și tari, și atunci vom avea o Românie mare, puternică înăuntru și temută în afară.

Azi, mai mult ca oricând cuvintele poetului:

Iarba rea din holde piară,
Piară dușmani din țară.
Intre noi să nu mai fie,
Decât flori și armonie,

să aibă un ecou puternic în tot ceeace simte românește.

St. D. Brastari

* * * * *

fabrica medicamente și materii colorante sunt o verigă din lanțul factorilor care constituie potentialul nostru de răsboiu. Acestea industriile pot foarte ușor să fabrice în timp de răsboiu gaze de luptă și nu se pot creia numai în momentul cand avem nevoie să le punem în slujba apărării naționale, ci trebuie din timp de pace să le înființăm și să formăm personalul specializat.

4. Națiunea întreagă să asculte și învețe instrucția chimică și să se pătrundă de necesitatea disciplinei atacurilor cu gaze, deoarece răsboiul viitor va angaja nu numai armata ci națiunea întreagă, și națiunea pregătită din timp de pace va evita orice surprindere tehnică.

Această pregătire sprijinită pe nestăruță credință în învățăturile sf. scripturi ne va asigura moralul, piatra din capul unghiului a oricărei victorii.

Prof. C. Ciocan.

Poșta redacției

— D. Stefan Dumitrescu. Trimit ziarul Căminului din Goicea mică. Număr festiv, anul acesta, nu scoatem. Mulțumim. pt. abonați.

— D. dr. A. O. adv. Dacă numai acesta e motivul — vă socotim numai 50 lei ab. pe an. Si dacă și atât e mult, vă trimitem gratuit. Vreti așa?

1. Intr'un viitor răsboi care va fi un răsboi chimic lupta se va desfășura mai ales în contra orașelor mari din interiorul statelor pentru a distruge regiunile industriale și populația civilă, care alimentează și lucrează pentru armatele de pe front.

2. Trebuie să ne îngrijim de apărarea orașelor și a populației civile pentru a feri tără de distrugerile groasnice ce le poate provoca răsboiul chimic, și pentru a nu fi înfrântă pe câmpul de luptă prin demoralizarea populației din interior, buimărtă și decimată prin deseile atacuri aero-chimice.

3. Importanța chimiei pentru apărarea națională este covârșitoare. Industriile chimice și în special ceea ce care în timp de pace pot

„Festival artistic”

In seara de Bobotează, Societatea „Sf. Gheorghe” din Tărățel, ajutată de fanfara Societății „Mica”, a încercat să dea un „festival artistic” la Brad.

Rezultatul moral al acestei producții „artistice”, a fost foarte puțin satisfăcător. Aceasta, după modesta noastră părere de auditor și spectator, cu o oare care cultură și educație artistică.

Este, de altfel, un rezultat pe care avem și am avut regretul să-l constatăm și să-l semnalăm după aproape toate așa numitele festivaluri „artistice”.

Conducătorul deci de aceeași intenționare bună, de-a corecta căt de căt greșelile observate, spre a fi scutit, pe viitor, bietul public auditor și spectator — și mai cu seamă cel plătit — de-a-i se tortura auzul și văzul cu astfel de reprezentări „artistice”, fac această mică dare de seamă.

Recentul „festival artistic” a constat din coruri, teatru și bucați de fanfară.

I. Corurile, știm că își au legile și metodelor lor, cari trebuie bine cunoscute și observate de aceia cari se ocupă de acest meșteșug. Ori așa cum au fost executate — pe lângă toată râvna lăudabilă a bieților cântăreți — au compromis cu totul arta corală, numai și numai din vina celui care a condus această înjghebare de oameni.

II. Cu piesele de teatru la fel. Deși unele cu un fond bunășor, fiind însă redate de niște actori rău și mai ales greșit instruiți, s'a ajuns la un rezultat nesatisfăcător. Era un joc de teatru fără suflet, cu interpretări, dicțiune și gesturi absolut nepotrivite cu ceeace trebuie să exprime: idea impusă de autor. Pentru un public dela sate poate ar fi fost suficient de bine redate aceste piese, deși mă îndoesc, întrucât știu că chiar Tărățenii, altădată când erau instruiți de un prim-înginer, om de aleasă cultură și educație artistică, au dat reprezentări, cari le-au făcut cinste. Deci nu aparțin este defectuos, ci pilotul.

O acțiune teatrală nu este repetarea în mod automat — ca o moară stricată — a textului piesei, ci este arta de-a reda și exprimă că mai exact o stare sufletească pe care o impune autorul. Căci nu se pot reprezenta lucruri hazlii plângând și invers. Nici din toate acestea n'a fost observat. Singurul lucru pe care dl regizor-conducător nu-l văd, era apariția lui la rampă. Culmea naivității!

III. Bucățile de fanfară n'au avut o soartă mai fericită. Totul era disproportional și lipsit de armonia ce trebuie să domnească între instrumente. Se auzia numai acompaniamentul, iar melodia era cutropită de sunetul instrumentelor cătorva din acompaniament, cari numai ei voiau să fie auziți de auditor. Sărmanii, ei nu știu, iar „șeful” lor nu-i auzia! Ce să mai vorbesc de nuanțare deci?!

Aceste reflecții, amare pentru noi publicul și supărătoare pentru aranjatorii festivalului, ne mai impun ceva.

Anume: Ne impun să cerem stăruitor, Societății „Mica” și mai ales dlui prof. Pârvu, să ia măsurile cuvenite și să îndrepte toate aceste neajunsuri, cum vor crede de cuvință, dar să nu mai fim expuși „răului” de care am suferit în seara de Bobotează a anului 1935.

Se cere acestor artiști, instrumentiști și conducători, mai multă școală a artei ce-o încercă, și o mai atentă grija în a apărea pe scene publice, mai ales acolo unde publicul auditor și spectator are oare cari pretenții: anume de-a-si îmbogăți cunoștințele artistice sau măcar să nu i se distrugă cele pe care le are. Cred că n'am pretenții exagerate!

Un asistent.

Ultimele evenimente din politica externă

N'au trecut decât câteva luni decând Europa era într-o fierbere asămânătoare zilelor de restrîște, ale anului 1914 și iată că, conducătorii destinelor Europei de astăzi, și-au dat seama că furtuna se apropie din nou, în ritm accelerat. Si trecând peste ambii și interese, două mari popoare și-au dat mâna pentru salvarea păcii în Europa. Dl. Laval, ministrul de externe al Franței a fost la Roma și a încheiat cu dl. Mussolini o înțelegere prin care cele două mari popoare, se obligă reciproc, de a garanta integritatea Austriei, pe care Germania încercă să o alipească țării sale și din care cauză s'ar putea însa un nou răboiu.

Tot prin această înțelegere Italia își ia obligația, de a nu mai acorda sprijinul ei politicii revizioniste a Budapestei. Franța pentru a putea câștiga adesiunea Italiei la politica

Săptămâna politică

Situatia politică internă

Situatia politică internă în ultimele zile a început să se clarifice. Atitudinile confuze ale diferiților fruntași politici încep să se cristalizeze prin manifestări și discursuri clare lăsând la o parte situațiile duble în care se complăceau. Iar guvernul despre care se spunea că a pe punctul de a pleca, și-a consolidat din nou situația parând loviturile prin contra atacuri, îndreptate fie contra opozitiei, fie chiar și contra membrilor partidului căruia emanație este. De altcum interviul acordat de dl prim-ministrul unei ziariste franceze e elovent în a preciza situația guvernului, atât față de opozitie cât și față de majoritate.

Dl Tătărușu a spus că e partizanul, unei politici în cadrul prevederilor constituționale dar va ști să sănctioneze toate manifestările prin care s-ar încerca tulburarea linistei publice. Tot odată a ținut să preciseze că în față greutăților din afară toate energiile naționale au datorie în fața patriei de a conlucra împreună pentru asigurarea prosperității acestei țări.

Dl Dinu Brățianu de când a rupt tratativele cu dl Gheorghe Brățianu, are o atitudine mai conciliantă față de guvern, ne mai înțelegând a-i face nici o dificultate.

Singur dl Stelian Popescu directorul „Universul-ului” și un intim colaborator al dlui Dinu Brățianu duce o vehementă campanie prin ziarul său contra guvernului pe tema unor discursuri referitoare la minoritate. Iar dintre membrii opozitiei, cel mai vehement în a ataca guvernul este dl Argetoianu care prin manopere de culise a încercat în mai multe rânduri

să și a aliaților ei, ce fac parte din „Mica înțelegere” a făcut chiar jertfe materiale, acordând Italiei o bună parte din teritoriile sale coloniale. Însemnatatea acestui acord este de o importanță istorică, mare intrucât frontul care garantează pacea se mărește considerabil, iar acei ce încercă a amenința pacea se găsesc în fața unei populații de cel puțin 120 milioane.

Chiar și Germania va trebui să-și micșoreze elanul revanșei nemai putând conta pe sprijinul sau rezerva Italiei.

Franța s'a grăbit la încheierea acestui acord și datorită evenimentelor din ținutul Saare, unde plebiscistul ce se efectuează acum va hotărî alipirea acestui ținut la Germania care se va întări mult, dar va găsi în față ei un bloc de state ce vor apăra pacea cu o energie hotărâtă.

De altcum oamenii politici ai diferențelor țării și-au exprimat credința că în urma acestui acord norii negri ce amenințau pacea Europei încep să se împărtășă, lăsând loc din nou cerului senin.

S. T.

Ministerul Finanțelor.
Administrația Financiară de Constatare Mixtă Deva.

Publicații

In conformitate cu dispozițiunile ordinului Ministerului de Finanțe cu Nr. 302033—935 și cu dispozițiunile Art. 89 din Legea Contribuționilor Direcție, se aduce la cunoștința generală că termenul pentru depunerea declarăriilor de impunere la contribuții direcție, pentru anul financiar 1935—36, începe în ziua de 1 Ianuarie 1935 și expirează în ziua de 31 Ianuarie 1935.

Pentru marile întreprinderi, termenul pentru depunerea declarăriilor de impunere expirează la 28 Februarie 1935, iar pentru societățile anonime termenul se prelungesc până la aprobată bilanțul de către adunarea generală, fără însă să depășească data de 30 Aprilie 1935.

Se atrage atenția celor obligați la darea declarăriilor că nu se vor mai acorda alte termene.

Cine este obligat la depunerea declarării?

Sunt obligați să depună declarăriile de impunere micii meseriași, industriași (moriile etc.) cărciumarii, restauratorii, hotelieri și în genere orice fel de comercianți, precum și societățile colective, societățile anonime, etc., profesioniștii liberi (advocați, medici, dentiști, ingineri, arhitecți, ziaristi, muzicanți, artiști, preoți, moaște, etc.), indiferent dacă locuiesc în comunitate rurală sau urbana.

să trântească guvernul, pe când colaboratorul săsesc de altădată — dl Nicolae Iorga — îl sprijinește cu toată puterea.

Național-Tărăniștii deși sunt cel mai puternic partid de opozitie, au o atitudine de respectativă; aceasta, fie datorită faptului că acest partid încă nu găsește necesară o acțiune contra guvernului, fie că situația din lăuntrul partidului nu este clarificată ne având o unitate de vederi în toate problemele de stat. Disensiunea dintre dlui Maniu și Vaida în urma discursurilor rostiti recent de cei doi fruntași a luat forme grave ce pot avea urmări chiar și pentru unitatea partidului. Dl. Mihalache se străduiește să înplice lucrurile, dar până acum fără reușită.

Dl. Maniu și a împus o atitudine de rezervă față de toți, chiar și față de dl Iorga, care atât printre broșură cât și prin niște interviuri a încercat să diminueze importanța rolului politic pe care dl Maniu l-a avut atât înainte cât și după unirea în politica țării românești.

Noutatea zilei în politica internă este acordul intervenit între Mareșalul Averescu și dl. George Brățianu, acord ce în scurt timp va deveni fuziune, facând din cele două partide mici, un puternic instrument de guvernare. De altcum și căderea guvernului se punea în legătură cu aceasă fuziune la care se părea că va adera și dl Maniu, facând în acest sens chiar și o vizită dlui Mareșal Averescu. Dar acordul de ultima oară intervenit între dl Maniu și Mihalache, au spulberat aceste versiuni.

S. T.

Une se pot cumpăra declarăriile și unde trebuie să fie depuse?

Imprimele pentru declarăriile de impunere se pot cumpăra la Serviciile de Consilatare și control de pe lângă percepțiile de circumscripție din comunele Deva, Orăștie, Petroșani, Hunedoara, Hațeg BRAD, Ilia, Geoagiu și la percepțiile de circumscripție din comunele Pui și Baia de Criș se vor depune tot la aceste servicii.

Cum se fac declarăriile?

Pentru impunerea veniturilor din comerț, profesiune industrie, meserie, profesiuni libere și alte ocupații necomerciale, declarăriile se fac pe formularul Nr. 4, iar pentru societățile anonime și pentru comercianți și industriași, cari au registre regulat ținute și au încheiat bilanț pe formularul Nr. 5/bis.

Pentru orice fel de imobil neimpus se va face declarare aparte pe formularul Nr. 3.

Declarării Nr. 5 pentru venitul global nu se fac, deoarece impunerea la global nu se mai face nică în anul 1935—36, ci se aplică și în anul acesta impozitul supra-cotă.

Instrucțiunile pentru întocmirea declarăriilor se găsesc pe formulele respective.

Tot până la 31 Ianuarie 1934 trebuie date și declarăriile de sarcini hipotecare, care grevează proprietățile imobiliare (agricole și clădiri), pentru a se putea acorda scăderi din impozitele elementare, precum și declarăriile pentru datorile chirografare, care urmează să aibă în vedere la stabilirea impozitului supra-cotă. — Declarațiile acestea se vor face pe hârtie simplă.

Contribuabilitii, cari nu vor face declarăriile de impunere în termen, sau le vor face necomplete, vor fi impuși din oficiu și li se vor aplica amenziile prevăzute de Legea Contribuționilor Direcție.

Administrator Financiar:
(ss) Sterian A. Frâncu

Şeful Serviciului:
(ss) Abelino Silvașiu.

CINEMA „ORIENT“ BRAD

Duminică 27 Ianuarie 1935.

SLĂBICIUNEA MEA

Operetă ultramodernă de mare montare

In rolul principal
LILIAN HARVEY

Muzica: G. DESYLVA